

1. Arbejdsformidlingen overgår til fagbevægelsen.

2. Arbejdssøgende ikke er pligtige til at modtage anvist arbejde, der medfører:

- a) Urimelig lang befordringstid fra bopæl til arbejdsplads.
- b) Bopælsflytning.
- c) Arbejdstid mellem kl. 20 og kl. 05, medmindre der er tale om samfundsnydvendig virksomhed.
- d) Mindre betaling end den, der er gældende for den arbejdssøgendes hidtidige fagområde.

3. Arbejdssøgende, der ikke kan anvises beskæftigelse under rimelige forhold (jfr. punkt 2), skal have fuld dækning for tabt arbejdsfortjeneste.“

Som baggrund for ønsket om at lade arbejdsformidlingen overgå til fagbevægelsen udtalte *ordføreren for forslagsstillerne* i sin fremsættelsestale bl. a.:

„Der er blandt lønmodtagerne stor utilfredshed med den gældende arbejdsformidling, hvilket både skyldes en række bestemmelser i loven om arbejdsformidling og administrationen af loven.

Men det er ikke kun blandt lønmodtagerne at man støder på utilfredshed med den gældende arbejdsformidling. Også mange arbejdsgivere føler, at den offentlige formidling har store mangler, hvilket kan ses af, at mange arbejdsgivere forhører sig hos de lokale fagforeninger for at få at vide, om der er ledig arbejdskraft, fordi fagforeningerne har et langt bedre kendskab til medlemmerne end den offentlige arbejdsformidling. På denne måde søger mange arbejdsgivere trods den offentlige arbejdsformidling at drage nytte af fagforeningernes kendskab til deres medlemmer for derved at finde frem til den, der er bedst egnet til det arbejde, der tilbydes.“

Forslaget, der blev behandlet sammen med *forslag til folketingsbeslutning om tilbageføring af arbejdsformidlingen til fagbevægelsen* (af Freddy Madsen m. fl.) (se nærmest følgende sag), fik ved 1. behandling en ret kritisk modtagelse af såvel *arbejdsministeren* som de øvrige partiers ordførere. *Freddy Madsen* (DKP) var dog i princippet enig i kravene om ophævelse af „tvangsforflytning“ og om fuld erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, men mente ikke at disse krav burde sammenblandes med kravet om tilbageføring af arbejdsformidlingen til fagbevægelsen. Derudover var såvel arbejdsministeren som flere af ordførerne villige til at se på mulighederne for at forbedre reglerne om arbejdsformidling i udvalget.

Arbejdsmarkedsudvalget afgav ikke betænkning over forslaget inden folketingsårets udløb.